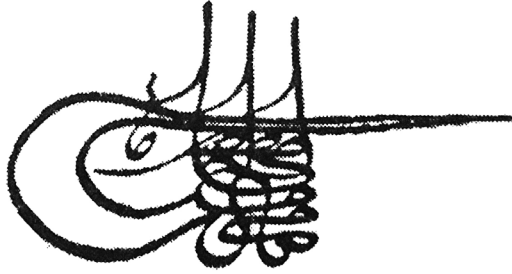

Savaşta başarı elde eden her lider, muzaffer sayılmazdı ama II. Mehmet, bin yıllık Doğu Roma İmparatorluğu'nu (diğer adıyla Bizans İmparatorluğu) yıkarak muzaffer olan ve Fatih unvanını alan tek liderdi.

Fatih Sultan Mehmet, Roma İmparatorluğu'na son vermesi nedeniyle Kayser-i Rûm, Orta Çağ'ın son bulup Yeni Çağ'ın başlamasına vesile olduğu için ise Çağ Açan Hükümdar olarak anıldı.

Osmanlı padişahlarının imza olarak kullandığı tuğra, tuğrakeşler tarafından hazırlanırdı. Fatih Sultan Mehmet'in tuğrasında adı ve "Murat oğlu Mehmet Han daima muzaffer olması," şeklinde kısa bir dua bulunurdu.

1. BÖLÜM

Hem Padişah Hem Çocuk Olmak

Dünyanın gördüğü en önemli hükümdarlardan biri olacak II. Mehmet, 30 Mart 1432 Pazar günü dünyaya geldi. Bir seher vakti, Edirne Sarayı'nda büyük sevince yol açan bu haber, hemen Osmanlı Sultanı II. Murat'a iletildi. Çok sevinen sultan, oğlunun uzun ömürlü ve muzafer olması için dua etti.

Oğlu belki çok uzun ömürlü olamayacaktı ama dünya tarihinin en büyük zaferlerinden birini kazanarak adını, tarihe büyük harflerle yazdıracaktı.

Daha on bir yaşındayken devlet işlerini öğrenmesi için Manisa'ya vali olarak gönderilen küçük şehzade, çocuk yaşta devlet adamı olmak zorunda kaldı.

Çocukluğunda ve gençliğinde, hep devlet işlerinin içinde olan Mehmet'in, yaşıtlarından daha hızlı olgunlaşması gerekti. Belki de bu yüzden biraz dik başlıydı ve

O DÖNEMDE OSMANLI'YI SARAN TEHLİKELER

II. Mehmet tahta çıkmadan önce Osmanlı, toparlanmaya çalışan bir devlettir. Timur'a karşı alınan ağır yenilgi hâlâ etkisini gösteriyordu. II. Murat zamanında Osmanlı devleti biraz da olsa toparlanmıştı ancak etrafta bulunan büyük güçler, her zaman fırsat kolluyordu. Bunlardan en önemlisi, güçlü bir orduya sahip olan Macarlardı. Daha önce bir kez İstanbul'u kuşatmış olan bu ordu, o dönemin en büyük ordularını bile yok edebilecek güçteydi. Cenevizlilerle Venedikliler ise sürekli tehdit unsuru olarak duruyorlardı. Balkanlar'da Sırp, Arnavutlar, Bosnalılar vardı. Anadolu'da ise Karamanoğulları ve İsfendiyarogulları gibi beyliklerin yanında bir de Akkoyunlu Devleti mevcuttu ve hepsi, Osmanlı'nın zayıf anını bekliyordu. Bütün bunların yanında, devletin tam ortasında, Bizans gibi bir güç ve ona yandaş olan Trabzon ve Mora Rumları bulunuyordu. Bir an önce tedbir alınmazsa Osmanlı, bir ittifak ile parçalanabilirdi.

Diğer büyük tehdit de papalık denen kurumdan geliyordu. Papalık, diğer devletleri, Osmanlı'ya karşı kışkırtmaya çalışıyordu. Bütün bu zorluklar içinde tahta yürüyen Mehmet, ya etrafını saran düşmanları bir bir yenip Osmanlı'yı bir imparatorluk yapacak ya da onun yok olmasını izleyecekti.

sert bir mizaca sahipti. Molla Gürani ve Molla Hüsrev gibi hocalarının sayesinde iyi bir eğitim aldı. Manisa'ya gittiğinde Osmanlı devlet geleneklerini öğrenmesi için iki lalasına sürekli eğitim verdi.

Şehzade Mehmet, Manisa'da olduğu sırada, ağabeyi Alaeddin'in vefat haberini aldı. Mehmet bu habere çok üzüldü. Artık II. Murat'ın yaşayan tek erkek çocuğuydu. II. Murat ise oğlu Alaeddin'in ölümünden dolayı derin bir keder yaşıyordu.

Bu üzücü olaydan sonra II. Murat tahtını, henüz on iki yaşında olan II. Mehmet'e bıraktı. II. Murat, en büyük düşmanları, Karamanoğulları ve Haçlılarla barış yapmıştı ancak Osmanlı tahtının on iki yaşındaki bir çocuğa bırakılması, düşmanlarını sevindirdi.

Çocuk yaştaki bir padişahın, devletin başına geçmesi, barış antlaşmalarını sona erdirdi. Haçlılar, Tuna'yı aşmıştı ve muhtemelen ilk durakları Osmanlı toprakları olacaktı.

O dönemde veziriazam, Çandarlı Halil Paşa'ydı ve o zamana kadar devletin başında böyle güçlü bir vezir olmamıştı. Tüm iktidarı neredeyse elinde tutan veziriazam, yaşı küçük olduğu için Mehmet'in, ordunun başına geçmesini istemiyordu. Diğer vezirlerin de ısrarlarıyla Sultan Mehmet, babasına bir mektup yazıp onu, ordunun başına geçmesi için göreve çağırdı. Bu ünlü mektup şöyleydi:

Eğer sen padişahsan ordunun başına geç, eğer ben padişahsam o zaman sana emrediyorum; gel ordunun başına geç...

Mehmet'in, yaşından beklenmeyecek olgunluk ve otoriteyle yazdığı bu mektup sayesinde Sultan Murat, ordunun başına geçti.

Haçlılar artık niyetlerini iyiden iyiye belli ediyorlardı. Topladıkları orduyla vakit kaybetmeden Osmanlı topraklarını tehdit etmeye başladılar. Sultan Murat çok tecrübeli bir askerdi ve yeniden ordunun başına geçti. Haçlı ordusunu Varna'da bekleyen Sultan Murat, onları mutlaka yenmeliydi. Aksi takdirde Edirne'ye ilerleyen Haçlılar, Osmanlı Devleti'ni yıkmaya çalışabilirlerdi.

Bu sırada Haçlılar, yol boyunca önlerine çıkanı öldürüyorlardı. Haçlı ordusu kumandanı Jan Hunyad, zaferinin kesin olduğunu düşünüyordu.

Çanakkale'de bekleyen Haçlı gemileri sayesinde Osmanlı'nın asla büyük bir ordu toplayamayacağını sanaan Macar Kralı ise zaferinin önünde hiçbir engel olmadığına inanıyordu.

Bunlar yaşanırken Sultan Murat, ordusunu toplayıp Varna'ya dayandı. Başlarına gelecek felaketten habersiz olan Haçlılar, Varna'da Sultan Murat ve askerlerini görünce şaşırıldılar.

1444 yılının soğuk bir kasım günüydü. Sabahın erken saatlerinde başlayan büyük çatışma, Osmanlı'nın zaferiyle sonuçlandı. Macar Kralı ölmüş, Jan Hunyad ise kaçarak canını zor kurtarmıştı.

Mehmet'in yazdığı bir mektup sayesinde ordunun başına geçen Sultan Murat, Haçlıları yenilgiye uğratmıştı. Varna zaferinden sonra artık II. Mehmet'e İstanbul yolu açılmış oluyordu. Babasının bu şanlı zaferi, II. Mehmet'i daha büyük bir zafer arzusuyla doldurdu. Tüm dünyayı sarsacak büyük zafer artık çok yakındı.

